

Krigsministeren (Schnack): Maa jeg blot gøre en ganske kort Bemærkning. Jeg har ikke troet, at det var nødvendigt at komme nærmere ind paa dette Punkt, henset til, at vi jo allerede i adskillige Aar have lønnet en Del Underofficerer paa denne Maade, og der aldrig har været nogen Klage. Jeg skal indrømme, at der jo er en Mulighed for, at det Punkt, som her er fremdraget, maaske fremtidig kan give Anledning til nogen Klage; men jeg tror det dog ikke, og jeg tror i hvert Tilfælde, at det er et af de Forhold, Krigsministeriet let vil kunne ordne til alles Tilfredshed.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets eneste Paragraf (se Tillæg C.) samt dets Overgang til 3dje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om Benyttelse af Grunde til lukkede Vandforsyningsanlæg.

(Anden Behandling findes i Tidenden, Sp. 335 ff.).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C) vedtoges enstemmig med 48 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilsendt Folketinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret (Statsborgerret).

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2455 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Rellemann: Nærværende Lovforslag har jo til Hensigt at bringe vor Lovgivning i de Forhold, som Forslaget omhandler, i større Overensstemmelse med Lovgivningen i andre Lande, først og fremmest i Sverige og Norge, men dernæst ogsaa i Overensstemmelse med de Grundsætninger, som ere de almindelige i de fleste europæiske Stater og navnlig i dem, vi komme i nær Berøring med. Det nærmeste Djemed har jo været at opnaa Overensstemmelse med Sverige og Norge — i denne Henseende var Kommissionen nedsat — men man har naturligvis maattet have Blikket henvendt paa ogsaa at opnaa Overensstemmelse med de ellers i Europa herom gældende Ansættelser, hvad der laa nær, fordi den svenske Lovgivning paa det Punkt er og allerede tidligere var mere i Overensstemmelse med disse almindelige Ansættelser end vor Lovgivning. Der er nemlig tre eller maaske rettere fire Punkter, i hvilke vor Lovgivning væsentlig har været i Modstrid med det ellers almindelig antagne, og dette er lidet ønskeligt i et Forhold, som er saa internationalt, som netop Spørgsmaalet, om en Person er Statsborger i det ene eller det andet Land, er. Disse Punkter, med Hensyn til hvilke altsaa vor nuværende Lovgivning afviser stærkt fra det, der ellers plejer at gælde i andre civiliserede Stater, er, som jeg nævnte, tre eller maaske fire. Der er for det første det Punkt, at danske indfødtes Børn, der fødes i Udlandet, ikke blive indfødte, medmindre Forældrene da ere paa Rejse eller under et Ophold i Udlandet i den kongelige Tjeneste. Altsaa, naar danske indfødte Forældre tage Ophold i Udlandet, og dette Ophold ikke kan betegnes som en Rejse eller et Ophold i kongelig Tjeneste, saa blive deres i Udlandet fødte Børn ikke danske indfødte, hvorimod saa godt som alle andre, i alt Fald europæiske, Lovgivelser nu anerkende, at saadanne Børn blive indfødte, at de altsaa saa Forældrenes Statsborgerskab. — Det andet Punkt, hvori vor Lovgivning afviser stærkt fra det almindelig gældende, er med Hensyn til den gifte Kones Stilling. Efter vor gældende Ret antages det nemlig, at der ikke ved Ægteskabet foregaar nogen Forandring med Hustruens Indfødsret. Altsaa, naar en dansk Kvinde gifter sig med en Udlandning, hører hun ikke derfor op at have dansk Indfødsret, og omvendt: den Omstændighed, at en udenlandsk Kvinde gifter sig med en dansk indfødt, medfører ikke, at hun faar dansk Indfødsret. Der er vel gjort Undtagelser med Hensyn til Fattigforsørgelse paa dette